

หลงกระแสวิตถุ

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เมื่อวานนี้ทิ้งวัดไปพันกว่าล้านเงิ ท่านอาจารย์ว่าพันกว่าล้านเขายังทิ้งได้ ทิ้งวัดไปพันกว่าล้าน แล้วเมื่อวานที่เอ็งว่า ที่บอกว่าที่สึกไปเพราะว่าเรื่องเศรษฐกิจไง เพราะอะไร? เพราะตัวเองก็ไปพัวพันกับเศรษฐกิจ พระ เห็นไหม โลกธรรม ๘ ถึงเจริญมา มาพูดว่าพระนี่เจริญ โอ้อโฮ เราก็ดีใจไปกับเขา คนนี้มาก็บอก โอ้ย วันนี้เสื่อม เราก็เสียใจไปกับเขา พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้นเลย

สมณะนะ เพศของสมณะ สมณะไม่ดีใจเสียใจกับเรื่องของโลก ไม่ดีใจเสียใจกับเรื่องของโยมไง โยมมาก็พรหมวิหาร ๔ ถึงต้องมีอุเบกขา เพื่อว่าใจนี้ไม่ต้องทุกข์ใจ ถ้าใจนี้ทุกข์ก็เหมือนกับพวกหมอ พวกจิตแพทย์ เราเป็นจิตแพทย์ เรารักษาคนไข้ให้แค่ ๖ เดือนแล้วต้องให้เปลี่ยนหมอไง เพราะว่ารับทราบเรื่องของเขามากเกินไปแล้วเราทุกข์กังวลแทนเขาไง จิตแพทย์นั้นเป็นบ้าแทน

เขาต้องมีนะ จิตแพทย์เขาจะดูแล แล้วคนจะเป็นจิตแพทย์ไม่ได้ อย่างที่เขาให้สัมภาษณ์ เห็นไหม ว่าใจเขารักคนมากจนเกินไป เรียนจิตเวชไม่ได้ เพราะว่าจิตเวชมันจะไปรักเขาทั้งหมดเลย ใครมาก็มาทุมใส่เรา ทุมใส่เรา แล้วเราไม่ตายหรือ?

นี่ก็เหมือนกัน ถึงบอกว่านี่แข่งหน้าแข่งหลังตรงไหน? นี่แข่งหน้าแข่งหลังเพราะพื้นฐานใจไม่มี แล้วไปปรับกระอย่างนั้นไง ถึงว่าถึงต้องตายไป ความตายไปอันนั้น นี่ไอ้ที่ว่าเศรษฐกิจมันจะดีหรือไม่ดี สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ อาจารย์มหาบัวเล่า หลวงปู่มั่นแจกหมด แจกจนแบบว่าไปเปิดในตู้จนหมดคนนะก็เอามาแจกอีก เข้าไปในตู้ ไปเปิดในตู้ ในศาลากันห้องอยู่ เข้าไปดู

อาจารย์มหาบัวเล่า ก็เอามาแจก ในห้องของท่านธรรมดาพระยังเข้าไปไม่ได้เลย โยมเห็นอาจารย์ใจดีไง หลวงปู่มั่นใจดีนะ แจกของๆ นี่ก็ตามเข้าไปจะเอา ไปเปิด จนรู้ของจะเอามาแจก

เขา อ้าว เข้ามาอย่างไร? เข้ามาได้อย่างไร? ต้องได้โยมออกมาหมด เอามาแจกหมดนะ แจกจนหมด เพราะว่าโยมก็ใส่เสื้อผ้าขาดมาใส่บาตร พระหรือก็ไม่มีจะใช้ใช้ไหม? ก็ยังแจกจนกันได้ แล้วอยู่ในป่าด้วย หลวงปู่มั่นสมัยสงครามนะ ไม่เห็นท่านสึก ทำไมต้องสึก?

มันอ้างเฉยๆ เพราะโลกมองกันที่กระแสเง มองกันที่สิ่งแวดล้อม มองกันแต่ว่าวัดนี้เป็นพันๆ ล้านไร่ พันๆ ล้านไร่ นี่ในวงการศึกษาก็เห็นไหม วงการศึกษาที่เราไปอบรมมาเพื่อจะให้ผู้รับต่อ วัดๆ หนึ่งอยู่ด้วยเจ้าอาวาส เจ้าอาวาสขยับวัดนั้นถึงจะเป็นไปได้ ถ้าเจ้าอาวาสไม่ให้ผู้ที่เราไปฝึกงานไว้ งานนั้นจะเสียหายหมด ถึงต้องบริหารจัดการ ต้องอะไร

จะฝึกขนาดไหนมันก็เหมือนกับโยมนั้นแหละ มันอยู่ที่คนๆ นั้นด้วย วัดๆ นั้นจะให้เหมือนกันไม่ได้หรอก มันถึงว่าพระพุทธเจ้าสอนไว้นี้ถูกต้องหมดแล้ว พระพุทธเจ้าทำให้ถูกต้องหมดแล้ว ศึกษาธรรมวินัยละเอียดที่สุด นี้เราไม่ศึกษาธรรมวินัย เราไปปล่อยตรงนั้นกันเองใจเราไปปล่อยตรงนั้น

เรามาดูโลก เห็นไหม เรื่องการก่อสร้าง แม้แต่สมัยพระพุทธเจ้า นางวิสาขาจะสร้างวัดให้พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าให้ใครไปคุม ให้ใครไปดูแล? ให้พระโมคคัลลานะ ให้ผู้ที่สิ้นกิเลสแล้วไปดูแล เพราะสิ้นกิเลสแล้วนะ เสร็จตรงนั้นก็เสร็จ คุมตรงนั้นก็คุม แล้วปล่อยตรงนั้นมามันก็ปล่อยวาง อย่างนี้ไม่ยุ่ง สบาย แต่ถ้าผู้มีกิเลสอยู่นะ ไปคุมตรงนั้นเสร็จหรือยัง? ยังไม่เสร็จ พอเลิกงานแล้วก็มานอนคิด ต้องทำอย่างนั้น ต้องทำอย่างนั้น คั้นนั้นทุกข์ทั้งคั้นเลย

นี่ผู้มีกิเลสมันจะแบกหามไว้ มันจะแบกหามเข้าไปทุกข์ในหัวใจใจ พอกับการแบกหามนั้นเห็นไหม หนักก็เศร้าสิ เศร้า ทุกข์ตลอดเวลา แล้วเราก็ไปตื่นกันตรงนั้นใจ ตื่นสิ่งที่มากดถ่วงหัวใจใจ แล้วคิดดูสิว่าคนนั้นสึกไปทั้งเป็นพันๆ ล้าน มันทั้งตรงนั้นหรือ? ให้อุทิศอยู่ข้างในที่ไปแบกทุกข์ไว้ขนาดไหน?

ไอนี้เขามองกันนะ นี้เราถึงว่ามันไร้สาระเง ให้อุทิศหรือไม่สึกมันเป็นปกติ สมัยพุทธกาลก็มีพระสึก แต่สึกไปด้วยการหมดเวรหมดกรรมอย่างหนึ่ง แต่สึกไปทีมองว่าเพราะมิชของวัดดูอยู่เป็นพันๆ ล้านแล้วมาทิ้งไป มึงไม่ตายหรือ? เศรษฐี ๒ แสนกว่าล้านยังต้องตาย ห้ามตาย มีเงินอยู่ ๒ แสนล้าน ต้องอยู่ใช้เงิน ๒ แสนล้านนั้นก่อนหรือ? ทำไมมันต้องตายไป ทิ้งเงิน ๒ แสนล้านนั้นไว้ให้ลูกๆ แบ่งกันล่ะ?

อันนั้นความเห็นของเขา ถึงบอกว่าความเป็นไปของการดูตรงนั้นเราไม่เสียใจนะ ไอ้ที่
สึกๆ นี่ไม่ได้เสียใจ กลับดีใจด้วย ทีนี้คนอื่นมองว่าแปลก ดูอย่างวันนั้นมากกลางคืนไม่ภาวนา ไม่
ภาวนาเพราะอะไร? เพราะเราพูดถึงพระ.....ที่ว่าชัคชากศพขึ้นฝั่งไง ชากศพชัคขึ้นฝั่งหมด เพราะ
มันได้มาด้วยเล่ห์ไง สิ่งที่ได้มาด้วยเล่ห์มันไม่ได้ความเป็นธรรม สิ่งที่ได้ความเป็นธรรมมันต้อง
เป็นธรรมสิ สิ่งที่ได้มาเป็นธรรมมันจะไม่มีรายจ่าย ถ้าสิ่งที่ได้มาด้วยเล่ห์มันมีรายจ่ายนะ

ด้วยเล่ห์ ความด้วยเล่ห์มันไม่ใช่ความบริสุทธิ์ มันเป็นการกั๊กด้วยเล่ห์มา พอรู้ทันเล่ห์
มันก็จะได้อะไร? มันก็หมดใจไหม? มันมีรายจ่าย แต่ถ้าเป็นธรรมมานี่ให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
เห็นไหม ปฏิภาณ แล้วได้บุญมากด้วย ให้ด้วยความบริสุทธิ์ ผู้รับรับด้วยความบริสุทธิ์ แล้วไม่มี
กรรมไง อย่างที่ว่าได้มาด้วยเล่ห์ กรรมมันจะให้ผลทีหลังไง กรรมมันจะให้ผลทีหลัง แต่ถ้าความ
บริสุทธิ์มันจะให้ผลได้อย่างไร?

ดูอย่างที่ว่าหลวงตา เห็นไหม มาสิ เอาเงินมาสิ เอาเงินเอ็งนะไม่เอาเงินข้า เวลาเอ็งจะถ่าย
เอ็งยังเอาเงินข้าไปเอาหน้ากันเลยนะ ด้วยความบริสุทธิ์สิ อ้าว บริสุทธิ์เลย เงินเอ็ง จะถ่ายเอาเงิน
เอ็ง เงินข้า ข้าเก็บไม่ไหวดู ทำไม? อ้าว เงินนี้เพื่อความบริสุทธิ์ ๒ ฝ่าย เห็นไหม นี่ด้วยความ
จริงแล้วไม่มีเล่ห์ ไม่มีเล่ห์มันก็ไม่มีรายจ่าย ไม่มีรายจ่ายก็ตรงนี้ไง รายจ่ายคือกรรม ถ้ารายจ่ายคือ
ดอกเบี้ยว แต่ถ้ารายจ่ายของกิเลส รายจ่ายของตามศาสนาพุทธคือกรรมไง กรรมคือการกระทำอัน
นั้น มันมีขาว มีดำ การมีขาวมีดำจะให้ผลต่อไปๆ ให้ผลต่อไปเด็ดขาด!

กรรมมีสิ เราจะหนีกรรมไปไหน? นี่ก็กรรมมี ปล่อยไปก็เจ๊ง ทำไปก็เจ๊ง เราจะบอกเลยทำ
อะไรก็เจ๊งอย่างที่ว่า วิเคราะห์กันตามเหตุผล เจ๊ง แต่ที่มันไม่เจ๊งเพราะอะไร? เพราะมีคนทีเห็น
ด้วยเขามาหนุนไง ถ้ากรรมดานี้ทำไม่ได้อยู่แล้ว เห็นไหม กระแสของเขามีไง พวกเขามีไง ก็
หนุนกันมา หนุนกันมา แต่มันก็ลากกันไป เพราะผู้ที่หนุนเข้ามาที่กรรมทั้งหมด มันจะให้ผลไป
ทั้งหมด ช้าหรือเร็วเท่านั้นเอง ช้าหรือเร็วเท่านั้นเอง!

เพียงแต่เราทนไม่ได้ ทนดูตายไม่ได้ไง ที่ทำอย่างนี้เพราะทนดูตายไม่ได้ ฉะนั้น เรื่องของ
เขา ความเห็นของเขา ความเป็นไป ไม่เชื่อ! มันไม่จริงหรอก นี่ความจริงเข้ากับความจริงสิ อันนี้
ความไม่จริง ความไม่จริงมันเข้ากับความจริง

เขาไปอยู่อาศัยคนอื่นไง แบบเป็นผู้ติดตาม เขาไม่รับผิดชอบไง แต่การอยู่เป็นหัวหน้า อยู่
กันด้วยความรับผิดชอบมันโดนกระทบทุกอย่าง นี่เขาอยู่กันได้ เขาไปอยู่ที่ไหนก็ได้ เขาไปอยู่

แบบลูกศิษย์ไปอยู่อาศัยคนอื่น เขาอยู่ได้ แต่เราอยู่ด้วยความรับผิดชอบ แล้วการเข้าไปอยู่ในวงของคนมันยุ่งๆ นี่เขาถึงบอกว่า “เฮ้ย ทิ้งไม่ได้ละ ทิ้งไม่ได้ เอ็งต้องอยู่ที่นั่นละ ห้ามทิ้งนะ” ที่แรกจะไปอยู่หัวหินไง เราบอก “ไอ้..... ถ้าเป็นคนอื่นมามันไม่เป็นวัด ที่นั่นมันเป็นโพธาราม”

คำว่าโพธารามเราถึงว่าต้องการให้โพธารามมีวัดปฏิบัติขึ้นมา ๑ วัดไง ถ้าไม่ใช่โพธารามรับประกันได้ว่าไม่รับผิดชอบ ไปนานแล้ว เขาบอกว่าจะอยู่ไหวไม่ไหว? เพราะที่นี้โพธารามที่นี้บ้านเกิดไง เพราะบ้านเกิดเรา เราถึงอยู่ไง เราถึงให้เป็นประโยชน์กับบ้านเกิดไง

ฉะนั้น ไปคิดมาว่าจะมาบิบบั๊นกัน ไม่ต้องบิบบั๊นไอ้เรื่องวัดฤอย่างที่ว่า ไอ้เรื่องพันกว่าล้านไม่ต้องมาบิบบั๊นกัน ไอ้เรื่องที่มาบิบบั๊นกันด้วยเล่ห์ไม่ต้องพูด แต่เพราะความสำคัญ กระแสของใจ รู้ว่าที่นี้บ้านเกิดต่างหากมันถึงอยู่ต่างหาก แต่ถ้าตรงนี้ไม่มีนะ โห้ ไร้สาระทั้งนั้น! ไร้สาระ (เทปสิ้นสุดเพียงเท่านี้)